

PODMANICZKY SZILÁRD

Sansz-script líra

*Mi bánt
kérdesz az ablaknál
s zavarodban
lefejtet a szigetelést*

*

*Ám legyen
harcra harc
végre legalább
magad ellen lehetsz*

*

*Úgy öregszel meg
hogy örök ifjúnak
hiszed magad
s majd halálod is
egy kisgyereké lesz*

*

*Végül tökéletesen meglopnak
elveszik az álmaidat
életed és műveidet
elvesztél*

*

*Mit akar
kérdesz végre a telefonba
nem mer válaszolni
mert mindent*

*

*Látod a művészetet
mert benne élsz*

*vágyad annyi
hogy még egyszer benne élj
ha már nem tudod a nevét*

*

*Lassan-lassan megbalsz
s elveszti súlyát
mi másnak drámai tét
hát nem is értik
min nevensz*

*

*Kihűlt a fal
kezeddél tapintod
de tudod
belül eszeveszett a nyár*

*

*Nem maradsz magadra
veled van az istened
ki lényeddel áldott
s most különb
mindenik isteneknél*

*

*Gyávaság és türelem
nincs mitől félned
amit a vámon veszítesz
csak a révész tulajdonságai*

*

*Nyomban kisüt a nap
szemedben robbanás
előtti lőporszag
szádban kovaföld*

*

*Megállsz
kinyújtod a kezed
de mert téged senki nem küldött
csak az egyiket*

*

*Megállsz
kinyújtod a kezed
de mert senkit nem vársz
csak az egyiket*

*

*A növények kedvelnek
s bátran zöldellnek melletted
alig bírod megállni
hogy ne fotoszintetizálj*

*

*Egyszer csak ott van
egy piros vezeték
mint egyetlen nyoma annak
hogy valaha léteztél*

*

*Hosszú még az út
és egyre nehezebb
ösvények vezetnek
a semmi felé*